

Formueskat, man blev ansat til, og ifaldt oven i Købet en Bøde, altsaa meget vidtrækkende og strenge Forskrifter. Landstinget har ved tidligere Forhandlinger afdæmpet disse Straffe for Unkladelse af Selvangivelse, og jeg for mit Vedkommende er tilbøjelig til at give Landstingets Opfattelse i den Henseende Medhold. Bestemmelserne, saaledes som Lovforslaget nu indeholder dem, gaa derfor ud paa, at man fortaber Retten til at gøre Indsigelse imod den Skat, hvortil man ansættes, i det Tilfælde, at Ansættelsen ikke er mere end 25 pCt. for høj; som en Bøde for Unkladelse af at foretage Selvangivelse bestemmes det dog endvidere, at selv om man er bleven ansat 25 pCt. for højt, skal man i ethvert Tilfælde være forpligtet til at betale Skat af 15 pCt. mere end den virkelige Indtægt eller Formue. Efter min Opfattelse skulde jeg tro, at disse Regler maa anses for at indeholde tilstrækkelig stærke Straffebestemmelser. — Endelig skal jeg nævne, at der med Hensyn til Forholdene i Kjøbenhavn er taget et Forbehold. Kjøbenhavns Kommune er jo den eneste, der allerede nu har en Indkomstskat, bygget paa et lignende Princip som den Skat, der nu er Tale om at indføre til Staten. Det vilde da være i høj Grad ønskeligt, at disse to jævnsides løbende Beskatninger kunde foregaa efter ensartede Regler saavel med Hensyn til Paaligning, Opkrævning osv. som ogsaa med Hensyn til, hvorledes Indkomsten skal ansættes. Da det imidlertid vilde føre alt for vidt at optage detalleerede Regler derom i det foreliggende Lovforslag, er der indført en almindelig Bestemmelse, som aabner Adgang til, at der ved kongelig Anordning efter nærmere Forhandling med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse kan fastsættes det fornødne, for at bringe de to Beskatningssystemer i Harmoni med hinanden.

Naar jeg derefter gaar over til Lovforslaget om Ejendomsskyld, er dette Lovforslag i alt væsentligt bygget ligesom det af Landstinget i Fjor vedtagne. Selvfølgelig er Forslaget blevet gennemarbejdet, og der er derfor foretaget en Del Ændringer i Enkelthederne, men i Hovedsagen er Forslaget bibeholdt, saaledes som det er blevet vedtaget her i Landstinget i Fjor. Den praktisk vigtigste Afvigelse er den, som jeg nævnedes før, at Ejendomsskylden er foreslaaet sat noget lavere, end Landstinget vedtog i Fjor. Landstinget havde $1\frac{1}{5}$ p. m., som var beregnet til at indbringe 4,881,000 Kr., medens Regeringens Forslag: $\frac{3}{4}$ p. m. er beregnet til at

skulle indbringe 3,150,000 Kr. De Tal, som ere benyttede som Grundlag for Udregningen af det Udbytte, Skatten vil bringe, have været noget forskellige, men Forskellen er dog ikke større, end at Differencen, om man regner paa den ene eller anden Maade, er omtrent 3 pCt. — Dernæst er der nogen Forskel med Hensyn til Reglerne for Vurderingen. I Landstingets Forslag i Fjor var det fastsat, at med Hensyn til Landejendomme skulde man se bort fra de paa Ejendommen hvilende Tiender og Arvefæsteafgifter, og man skulde ansætte Værdien efter det Udbytte, som Ejendommen kunde antages at give med passende Besætning og Inventar, og ved almindelig god Drift. Det foreliggende Forslag tager derimod Hensyn til Tiende og Arvefæsteafgifter samt til den Besætning og de Maskiner, som faktisk findes paa Ejendommen, idet Hovedtanken i Forslagets Vurderingsregler er, at det gælder om at udfinde Ejendommens Værdi i Handel og Vandel, altsaa at vurdere Ejendommen, saaledes som den faktisk er. Dette synes, naar der er Tale om en periodisk Vurdering, som endog med 5 Aars Mellemrum skal gentages, at maatte være det korrekte Princip. For imidlertid at faa en bestemt Regel for, hvilket Inventar eller hvilke Maskiner der skulle medtages, er man blevet enig om at henvise til Bestemmelserne i Lov af 12te April 1889, saa at kun de Maskiner, der henhøre under Fabriktilsynet, blive at medregne. Man faar derved en Regel, som kan anvendes paa alle Ejendomme, saavel Landejendomme som Byejeendomme. — Dernæst afviger Forslaget fra det i Fjor vedtagne derved, at det indeholder mere vidtgaaende Lempelser i forskellig Retning. Man havde i Fjor en Bestemmelse om, at Ejendomme uden for Kjøbenhavn, hvis Værdi ikke oversteg 3,000 Kr., skulde være fri for at betale Ejendomsskyld. I Aar foreslaas, at der skal gives en Lempelse i Ejendomsskylden, som for Ejendomme, der benyttes til Beboelse, vil kunne antages at svare til den Lempelse, som efter Lovgivningens nuværende Bestemmelser er indrømmet med Hensyn til Bygningsafgift. Derfor foreslaas det, at Lejligheder, hvis Lejeværdi i Kjøbenhavn ikke overstiger 180 Kr., i Købstæderne 120 Kr. og paa Landet 60 Kr. aarlig, skulde være fri for Ejendomsskyld, saaledes at den Kapitalværdi, der svarer til vedkommende Lejligheds Lejeværdi, bliver at fradrage fra det Beløb, hvoraf der svares Ejendomsskyld. Yderligere indrøm-